

האלו שתתענה, והם כנגד יהו"ה ואהי"ה שהם בגימ' מ"ח כנ"ל.

ודע כי יש ייחוד אחר גדול בענין אלו הגימין ואלו התיקוני דיקנא, ונכון מאד מאד לעשותו בב' ימים האלו אם תתענה אותם רצופים כנ"ל, ואם אינך מתענה בהם תעשה הייחוד ההוא בכל חדש אלול כי הוא מסוגל מאד בחדש הזה כנ"ל כי אז נפתחים י"ג מקורות של תיקוני הדיקנא, וגם בכל שאר הימים נכון מאד לעשותו בכל שעה שתמצא כמו שית', ולכן נכתב אותו בפני עצמו. וזה ענינו. אה"ח 1234567

[יחוד היודי"ן והווי"ן]

"הייחוד הש"ו. ועיקרו הוא מר"ח אלול עד יום הכפורים, ואמנם הוא טוב מאד בכל עת ובכל שעה בכל השנה כולה, והעיקר הוא בליל שבת אחר סעודה קודם חצות לילה, או בלילי החול אחר חצות לילה כי אז היא עת רצון. וכוונת ייחוד הזה היא להאיר מן י"ג חוורתי דרישא חוורא מדרגה אחר מדרגה עד זעיר אפין לעוררו אל זווגו עם נוקביה.

וענין זה בקיצור מופלג הוא מה שביארנו במאמר תלת רישין אתגלפן וכו' ע"א הנז' בפ' אדרת האזינו^{עב}, והענין כי זולת רישא עלאה דלא אתידע כלל הנק' עתיק יומין, יש למטה ממנה תרין רישין ושניהן נק' אריך אפין והם כתר וחכמה שבו, ואלו השנים נחלקים לג' רישין, כי הגה הכתר נחלק לשנים והם גלגלתא ואוירא די בגויה ואלו נק' תרין רישין, וזה האוירא הוא מוחא דהאי גולגלתא, ונק' רישא בערך רישא אחרא תליתאה דלגו מינה והיא הנק' מוחא סתימאה והיא חכמה דאריך אפין, באופן שהם ג' רישין גלגלתא ואוירא ומוחא. והנה בכל א' מהן יש י"ג תיקונין, כי בגלגלתא יש י"ג ארחין חוורין והם לבנים, והוא לבנינות הכתר המתפשט בעור

אהי"ה או הוי"ה כנ"ל, צריך שתכוין בצירוף הששי של אהי"ה ושל ההוי"ה, ותכוין <כי> ב' צירופים אלו שהם הששים של אהי"ה ושל הוי"ה הם עיקריים בכל חדש אלול שהוא החדש הששי, וזה הצירוף הולך עם כל הצירופים בחדש הזה.

אוצר החכמה

עוד יש כוונה אחרת. והיא כי הגה ב' שמות אהי"ה ויהו"ה הנז', בפשוטן יש בהם ח' אותיות, ובמילואם יש עשרים אותיות, הרי הם כ"ח אותיות, ובכל יום מאלו השני ימים צריך לכוין בכולם. כיצד בעשרה שעות ראשונות מיום ראשון תכוין בעשרה אותיות של אהי"ה דיודי"ן, כל שעה א' באות א' על הסדר כזה, שעה ראשונה א' שעה ב' ל' שעה ג' פ' וכו', וכל אות מהם מנוקדת בסג"ל, ובעשרה שעות אחרות תכוין בעשרה אותיות של הוי"ה דע"ב דיודי"ן כל אות בשעה אחת, וכל אות ואות מנוקדת בחירי"ק, ובד' שעות האחרונות של יום ראשון תכוין בד' אותיות פשוטות של אהי"ה כל אות בסג"ל. ואח"כ בעשרה שעות ראשונות של יום השני תתחיל בעשרה אותיות מילוי הוי"ה דיודי"ן נקודות בחירי"ק, ובעשרה שעות אחרות תכוין בעשר אותיות אהי"ה דיודי"ן נקודות בסג"ל, ואח"כ בד' שעות אחרונות של יום השני תכוין בארבעה אותיות פשוטות של ההוי"ה נקודות בחירי"ק, וכל זה ציירנו אותו למעלה, וע"ש.

עוד יש כוונה אחרת גדולה והיא כי הגה יש ברישא דעתיקא י"ג גימין דשערי, וכנגדם למטה י"ג תיקוני דיקנא דעתיקא, והנה הי"ג גימין הם באופן זה, כי יש בהם י"ב גימין, והגימא האחרת של הי"ג כוללת כולן ויש בה י"ב גימין אחרים, והרי בין כולם הם כ"ד גימין. וכן ע"ד זה הם בדיקנא י"ב תיקונין, והתיקון האחרון הי"ג כולל כולן ויש בו י"ב תיקונין אחרים, והרי בין כולם כ"ד תיקוני דיקנא. סוד הגימין והתיקונין הם מ"ח, כנגד מ"ח שעות שיש בשני הימים

נ ע"א
זה ע"א

ע. שער היחודים דף ה' ע"ד (ועיי"ש במעלת וגדול יחוד עליון זה), ודף י"ג ע"א. ועיי"ן מבשר ש"ג ח"ב פ"י. סידור היר"א ח"ג עמ' ק"ס. בניהו בן יהודע (ויכוח הנפש) דף כ"ב ע"א. עא. שער המאמרים עמ' קט"ו - קי"ז (שער מאמר דף מ"ח [ב] ע"א וע"ב). עב. דף רפ"ח ע"א.

הגלגלתא, ובאורא יש חד קרומא חפא על האי אוירא, ויוצאין מן האי אוירא דרך האי קרומא י"ג נימין דשערין בגלגלתא, ר"ל קבוצים ואגודות של שערות, והרישא תליתאה הנק' מוחא סתימאה נחלק ל"ג עיבר המוח עצמו. והנה עוד יש למטה בדיקנא י"ג תיקוני דיקנא כנודע.

גם צריך שתדע הקדמה אחרת בקיצור, והוא ענין רישא עלאה על כל אלו הג' והיא הנק' רישא עלאה דלא אתידע והיא נק' עתיק יומין, והוא מתלבש ז' תחתונות שבו באריך אפין בג' רישין דיליה הנז'. וזה סדרן, חסד בכתר הנק' גלגלתא, גבורה במוחא סתימאה, ת"ת באוירא^ע, נצח והוד בתרין עינין ימין ושמאל, וכן ע"ד זה בתרין אודנין ימין ושמאל, יסוד במצח דאריך כי שם הדעת דרישא דאריך ובתוכו מתלבש היסוד דעתיק, ובחוטם <מתלבשת> (ו) המלכות דעתיק. והנה אלו הי"ג נימין דשערי הם נמשכין מנצח והוד של עתיק יומין המתלבשין באריך כנז', והנה אלו הי"ג נימין^ע הם מכסין על המצח ועל הפנים דאריך אפין, כי שם הוא סיום דשבעה אחרונות דעתיק יומין כי המלכות שלו היא מתלבשת בחוטם דאריך, כי שאר של עתיק הם מתכסין בשערי דרישא דאריך, אבל המצח והעינים והחוטם דאריך ששם מתלבשין נצח והוד ויסוד ומלכות דעתיק, כל אלו אינן מתכסין אלא באלו הי"ג נימין דשערי אוצר החכמה המכסין על הפנים כנז'.

רכס ע"ב

סח ע"ב

ג ע"ב

ואחר שהקדמנו לך שתי הקדמות אלו נתחיל לבאר ענין הייחוד. וזה ענינו.

דע כי בי"ג חוורתי דגלגלתא יש ג' שמות של

הווי"ת של מילוי ע"ב דיודי"ן, כי בג' ההווי"ת הפשוטות יש י"ב אותיות והם בחינת י"ב חוורתין, וחורתא ד"ג כוללת כולם כנודע^ע. והנה אלו הי"ב יודי"ן שיש בג' ההווי"ת הנז' הם נמשכין בסוד י"ב נימין דשערין הנז', ומן אלו הי"ב היודי"ן שירדו ונמשכו בסוד י"ב נימין דשערין נמשכין עוד י"ב יודי"ן אחרות מאלו הי"ב יודי"ן הנז' ונעשים נימת הי"ג, ובה ג"כ י"ב יודי"ן <אלו> האחרות לכלול כל הי"ב יודי"ן ראשונות בה.

גם יש בג' הווי"ת הנז' דבי"ג חוורתי גלגלתא ט' ווי"ן, ג' ווי"ן בכל הווי"ה, ויורדין ונמשכין ג' ווי"ן שבהווי"ה הראשונה דברישא חוורא עד הדיקנא, ואז תכוין בשם אהי"ה דיודי"ן ויש בו ו' אחרת והרי הם ד' ווי"ן, וזו של אהי"ה היא הרביעית לעולם, וכן עשה עד שתמשיך ט' הווי"ן של ג' ההווי"ת דרישא חוורא עם ג' ווי"ן שבג' שמות אהי"ה דיודי"ן, ואז יהיו י"ב ווי"ן ג"כ בי"ב תיקוני דיקנא. ואח"כ תכוין ג"כ להוריד ט' מאלו הי"ב ווי"ן אשר בי"ב תיקוני דיקנא, להוריד עוד מהם עצמן י"ב ווי"ן אחרים אל תיקון י"ג דדיקנא הנק' מולא קדישא.

ונמצא כי סוד הנימין הם לעולם בחינת יודי"ן, ולכן סגולתם לכסות ולהעלים האור כי ע"י אלו הנימין מתכסים הפנים של אריך אפין ואין האור מתגלה למטה בדיקנא, <מש"כ בווי"ן שהם יותר מתגלים>. אבל בהסתלק אלו הנימין מעל הפנים יתגלה אור הפנים של אריך אפין, כמ"ש באדרא^ע כד מצחא אתגלי וכו' כנראה כי לפעמים מכוסה והוא ע"י הנימין הנז', גם בהסתלק אלו הנימין יאיר העתיק יומין המתלבש תוך רישא דאריך אפין כנ"ל

עג. הגר"י פתיא הגיה: בקרומא דאוירא. וכ"ה בע"ח שי"ג פ"ו ובכל דוכתי. עד. כ' בהגהת הגר"פ להוסיף: ט' מהם הם וכו', כך הגי' בשער היחודים (דף ו' ע"א), ע"כ. ובאמת כ"ה במבו"ש ש"ג ח"ב פ"י (שהקדמה זו ממש הובאה שם) וכ' שהט' נימין נמשכין דרך הפנים, ע"ש. אך דחוק להגיה כיון שהרב כ' כן עוד ב' פעמים ביחוד זה שהי"ג מכסין על הפנים, וגם בשער היחודים בהמשך היחוד (דף ד' רע"ג) משמע די"ג נימין על הפנים, ע"ש. ועיין הגוב"י אות ד', ובגליונות הלש"ו (אות ק"ט) שביאר יותר. ועיין בקונ' אור החשמ"ל (הנדפס עם ספר זמרת הארץ) סי' ז' שהאריך בזה, ועי"ש תשובת היר"א. [והובא בס' קנין פירות עמ' קכ"ה, ועמ' קל"א]. עה. שער התפלה עמ' קנ"ה, שעה"כ דף מ"ב סע"ד. שער המאמרים עמ' ע"ח (שער מאמ"ר דף מ"א ע"א). ע"ח שי"ג פ"ג. מבו"ש ש"ג ח"ב פ"ט. עו. בכת"י יש כאן תיבה נוספת מטושטשת "י"ב", ובכת"י הרש"ו ז"ל ליתא לתיבה זו, ואפי' שיש סימן מחיקה על תיבה זו. עז. רבא דף קכ"ט ע"א.

ההיה"ן כנ"ל. וזה פרטן, מן הה"א הראשונה שבהו"ה ראשונה יוצאין ממנה ה' נקודות לד' ווי"ן ראשונות באופן זה, כי בג' ווי"ן הראשונות יש בכל א' מהן ב' נקודות שורי"ק וחירי"ק, ובוא"ו הרביעית יש ג' נקודות והם שורי"ק וחירי"ק וחול"ם. ומן ה' ראשונה שבהו"ה שנית נמשכין ב' נקודות פת"ח וקמ"ץ לכל א' מג' ווי"ן הראשונות שבד' השניים, וג' נקודות פת"ח וקמ"ץ ושב"א פת"ח אל ו' הרביעית. ומן ה"א ראשונה שבהו"ה הג' נמשכין ב' נקודות שהם סגול"ל ושב"א סגול"ל אל כל א' מג' ווי"ן הראשונות שבד' השלישים, וג' נקודות שהם סגול"ל וסגול"ל ושב"א סגול"ל בו' הרביעית.

וניקודי הי"ב ווי"ן אחרות שבתיקון י"ג דדיקנא הם מן ההי"ן השניות שבג' הויר"ת הנ"ל, כיצד מן ה"א אחרונה שבהו"ה הראשונה יוצאין ממנה ב' נקודות שהם ציר"י ושב"א לכל א' מג' ווי"ן הראשונות, וברביעית ג' נקודות ציר"י ושב"א וקבו"ץ. ומן ה' אחרונה שבהו"ה השנית נמשכין ב' נקודות קמ"ץ ושב"א לכל א' מג' ווי"ן הראשונות שבשניות, וברביעיות ג' נקודות קמ"ץ ושב"א ושב"א קמ"ץ. ומן ה' אחרונה שבהו"ה הג' נמשכין ב' נקודות פת"ח ושב"א לכל א' מג' ווי"ן הראשונות שבשלישיות, וברביעית ג' נקודות פת"ח ושב"א ושב"א פת"ח.

והנה הטעמים ג"כ הם ע"ד הנו', כיצד מן ד' שבהו"ה הראשונה נמשכו ב' טעמים פז"ר גדול וזרק"א בכל יו"ד מן ד' הויר"ן ראשונים שבי"ב נימין, ומן <אות> ד' שבהו"ה השנית נמשכין א' טעם לד' יויר"ן השנים והוא סגולת"א בכל א' מהם, ומן ד' השלישית נמשך טעם א' שהוא קרנ"י פר"ה לכל א' מד' יויר"ן השלישיים. וכן ע"ד [זה] ע"ט ממש

ויצא אורו לחוץ, ואז יתחברו אלו הנימין על ראשי צרדי הדיקנא שהם פיאות העליונות שבזקן, ואז יתחברו הויר"ן עם הווי"ן וימשיכו אור גדול הויר"ן בווי"ן, וכן הטעמים בטעמים, והנקודות בנקודות, כמו שית' ב"ה כי הווי"ן לעולם יונקין מן הויר"ן. ובוה הג"ל תבין טעם למה לא היו בדיקנא של זעיר אפין רק ט' תיקונים, לפי שבתחלה הווי"ן הראשונים לא היו רק ט' כנ"ל.

ועתה נבאר ענין הטעמים והנקודות הנו', הנה נת' כי ג' הויר"ת דמילוי יויר"ן יש בי"ג חוורת' דרישא חוורא, וכבר נת' ענין הויר"ן והווי"ן שבהם, ועתה נשאר ג' אותיות דה"ה בכל הויר"ה מהם, והנה מאות ד' נמשכין נקודות ליויר"ן שבו, ומן ההיה"ן נמשכין אל הווי"ן, וכן ע"ד זה בטעמים.

אה"ת 1234567

ונבאר תחלה ענין הנקודות, ונתחיל ביויר"ן. הנה בהו"ה הראשונה יש בה ד' יויר"ן, ומאות ד' שבו יצאו ונמשכו ד' נקודות אל הד' יויר"ן שבשם זה, ולכן תנקד כל יו"ד ויו"ד מאלו הד' כל א' מהם בחול"ם וקמ"ץ שהם שתי הברות. וד' יויר"ן של הויר"ה השנית נמשכין בהם ד' נקודות מאות ד' שבהו"ה זו השנית, והם כל יו"ד ויו"ד בשב"א קמ"ץ והוא הברה א' לבד, כמו נקודת חולם לבד כגודע. וד' יויר"ן של הויר"ה הג' נמשכין בהן ד' נקודות מאות ד' שבהו"ה הזו הג', והם כל יו"ד ויו"ד בסגול"ל וציר"י וגם הם הברה א' בלבד. וכן ע"ד זה תכוין להוריד הניקודין של י"ב הויר"ן שבנימא. תי"ג מן הג' דלתי"ן עצמן שבג' ההויר"ת ^{אוצר החכמה} הנ"ל ממש ע"ד הנו' ע"ה.

והנה נקודי הווי"ן שבי"ב תקוני דיקנא הם מן

עת. בשער היחודים (דף ו' ע"ב) נוסף כאן: ודע כי אין הנקודות דומות אל האותיות, כי הנקודות אינן יורדין אלא ממקום גבוה, ולכן כל הנקודות בין של י"ב יויר"ן שבי"ב נימין ובין הנקודות של הי"ב יויר"ן שבנימא הי"ג כולן נמשכין מהג' דלתי"ן עצמן של הג' הויות ע"ב של חוורתא, אמנם האותיות אינן כן, כי הי"ב יויר"ן ראשונים יצאו מלמעלה מהי"ב יויר"ן דיי"ב חוורתא, אך הי"ב יויר"ן דנימא הי"ג נמשכו מהי"ב יויר"ן אחר שירדו בי"ב הנימין עצמן, ולא מלמעלה בהיותם בחוורתא, וזכור זה. ואמנם הנקודות של י"ג תיקוני דיקנא נמשכו מן הו' ההי"ן של חוורתא, וגם פה הוא ע"ד הנו' דכל הנקודות יוצאים מלמעלה, אך האותיות אינן כן כי הי"ב ווי"ן ראשונים יצאו מלמעלה מן החוורתא כנ"ל, אך הי"ב ווי"ן שניים יצאו מן הי"ב ווי"ן אחר שירדו בתיקוני דיקנא עצמן למטה, ע"כ. ע"ט. הוספנו מכת"י הרש"ו ז"ל.

נא ע"א

נא ע"א
נא ע"ב

אוצר החכמה

עץ חיים

בגים' כ"ו כמנין ההוי"ה. וב' נקודות ד' יודי"ן שניים הם שב"א וקמ"ץ, והם בגימ' הב"ל עם הכולל, ונמצא כי ד' פעמים ל"ו הם בגימ' קד"ם, ובכל א' מהם בגימ' אל"ה, והאות היא אות י', וזהו סוד אל"ה י' קד"ם. והד' יודי"ן שלישים הם צר"י סג"ל, בגימ' מ"י שהיא הבינה, וד' פעמים נ' הם סוד פ"א ומאתים לנטרים את פרו.

ומן הה"א ראשונה יוצאין הנקודות ל"ב ווי"ן שבי"ב תיקוני דיקנא הראשונים, ולכן בכל ד' ווי"ן היוצאין מן הוי"ה אחת יש בהם ה' נקודות, ב' נקודות בכל וא"ו מן ג' הראשונים, וג' נקודות בוא"ו הרביעית, ונמצא שאם תחבר ו' אחת מהג' הראשונות עם ו' אחרונה יהיה בהם ה' נקודות, כמספר אות ה' שממנה יצאו אלו הנקודות.

גם דע כי הה"א הראשונה שממנה יצאו הטעמים, היא סוד אותה ה"א ראשונה שיש בנקב ימין דחוטם דעתיקא כנו' בייחוד הראשון פ"ב ומשם נמשכין הטעמים, ואח"כ נמשך עד למטה בזעיר אפין רוחא דחיי.

גם הבן ענין זה כי י"ב ווי"ן הראשונות שבי"ב תיקוני דיקנא הם צורת א' שצורתה יו"י, לפי שניקודי ד' ווי"ן הראשונות הם עגולות כנגד י' ראשונה של אות אל"ף הנו', וד' נקודי ד' ווי"ן שניות הם צורת קוים כנגד ו' שבאמצע אות א', וד' ווי"ן האחרונות הם נקודים עגולים כנגד י' אחרונה של אות א' הנו'. אבל הניקודים של י"ב ווי"ן שבתיקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא הם סוד א' שצורתה יו"ד, כי הנה ד' ווי"ן הראשונים נקודותם הם עגולים כדמות י' ראשונה של א', וד' ווי"ן שניים נקודותם כציור קוים כנגד הוא"ו, וד' ווי"ן שלישים נקודים ג"כ קוים כנגד הדל"ת שבא.

מג' דלתי"ן אלו עצמן נמשכין כיוצא בסדר אלו הטעמים ממש אל י"ב יודי"ן שניים שבנימא הי"ג.

ואמנם טעמי הווי"ן שבדיקנא הוא מן ההיהי"ן ע"ד שביארנו בנקודות, והוא כי מן ג' היהי"ן ראשונות שבג' ההווי"ת הנ"ל יוצאין אל י"ב ווי"ן די"ב תיקוני דיקנא בזה האופן, ג' ווי"ן ראשונות יש בהם בכל א' מהם ב' טעמים שופ"ר הול"ך ותבי"ר, והרביעית שופ"ר הול"ך ודרג"א ותבי"ר. וג' ווי"ן שניות יש תר"י טעמ"י בכל בכל א' מהם, והרביעית יש מארי"ך ותר"י טעמ"י. והג' ווי"ן שלישיות יש בכל א' מהם מרח"א ואתנ"ת, והרביעית שב"א געי"א ומרח"א ואתנ"ת.

אוצר החכמה:

ומן ג' היהי"ן האחרונות יוצאין הטעמים של י"ב ווי"ן האחרונות שבתיקון הי"ג דדיקנא. והם בג' ראשונות מק"ף וית"ב, וברביעית יר"ח בן יומו ומק"ף וית"ב. וג' שניות פס"ק וגעי"א שב"א, וברביעית פשט"א ופס"ק וגעי"א שב"א. וג' שלישיות שופ"ר מהופ"ך וסו"ף פסו"ק, וברביעית שופ"ר מהופ"ך וסו"ף פסו"ק ורבי"ע.

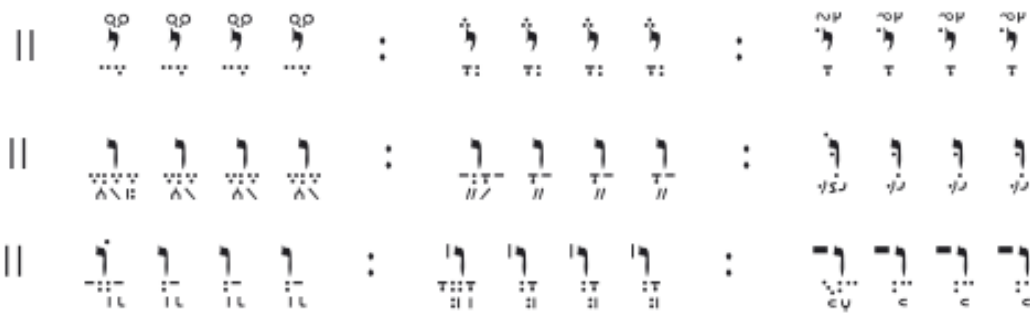
ותכוין שיתקשרו היודי"ן בווי"ן ע"י הטעמים והנקודות זכרים בנקבות כמו שנבאר, ואז יתגלה מצח הרצון והפנים וימשך האור עד היקף מוחי אבא ואימא ותפילין דזעיר אפין כנ"ל בייחוד הי"ד פ'.

ואבאר מעט מזער מענין הנ"ל אעפ"י שאין בו כ"כ צורך אל כונת הייחוד. כי הנה מן אותיות הדל"ת אשר בהווי"ה הנ"ל יוצאות הנקודות אל הי"ב נימין דשערי, ולכן אין בהם בכל הד' יודי"ן שבכל הוי"ה רק ד' נקודות אלא שהם כפולות לשנים. וזה כוונת הניקוד שלהם, כי נקודות ד' יודי"ן הראשונים הם חול"ם קמ"ץ, והם ב' יודי"ן וו', והם

פ. לעיל עמ' כ'. פא. שה"ש ח' י"ב. פב. לעיל עמ' י'.

וזה צורתם בנקודתם ובמעמיהם^{פג}.

חז ע"ב

נב ע"א

ועתה אבאר ואכתוב סדר עשיית הייחוד בקיצור שתוכל לכוין בו בהרהורי לבך ועיניך סגורות. בקומך אחר חצות הלילה תאמר <בפך> בכונת לבך ירמיוא"א שתגלה עתה על ידי מצח הרצון העליון. ואח"כ כל מה שנוכיר מכאן ואילך תהרהר ותכוין במחשבה בלבך בכונה עצומה עד התכלית. וזהו, תכוין תחלה כי בי"ג חוורתי די ברישא חוורא שם הם סוד ג' שמות יהו"ה במילוי יודי"ן, ותכוין כי אלו הי"ב יודי"ן אשר יש בג' הויות הנו' הנה הם נמשכים בסוד הי"ג נימין דשערי דחפין על אנפוי דעתיקא, ותכוין להוריד אותם הי"ב יודי"ן לברם, והם סוד י"ב נימין דשערי. ואח"כ תכוין כי מאלו הי"ב יודי"ן נמשכין מהם עוד י"ב יודי"ן אחרות ונעשים נימא הי"ג, ובה ג"כ י"ב יודי"ן לכלול כל הי"ב ראשונות בה.

אוצר החכמה

אח"כ תכוין להוריד ג' ווי"ן שיש בהויה הראשונה דברישא חוורא כנ"ל עד הדיקנא, ואז תכוין בשם א' של אהי"ה דמילוי יודי"ן וכו' ו' אחרת והרי הם ד' ווי"ן, והזהר כי לעולם הוא"ו הרביעית היא

בחינת אהי"ה לעולם. ותחזור לכוין להוריד מהויה השנית דברישא חוורא כנ"ל ג' ווי"ן אחרות^{פד} עד הדיקנא, ותכוין בשם שני של אהי"ה דיודי"ן ויש בה ו' אחת והיא הרביעית כנ"ל. אח"כ מהויה השלישית כנ"ל תכוין להוריד ג' ווי"ן אחרות עד הדיקנא, ותכוין בשם שלישי של אהי"ה דיודי"ן שיש בו ו' אחרת והיא הרביעית לעולם כנ"ל^{פה}. אח"כ תכוין להוריד מן אלו הי"ב ווי"ן אשר בי"ב תיקוני דיקנא, להוריד עוד מהן עצמן י"ב ווי"ן אחרות אל תיקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא.

אח"כ תכוין להוריד מן אות דל"ת בכל הויה מהג' הויות דברישא חוורא נקודות אל הי"ב יודי"ן, כיצד מן הדל"ת הראשונה תוריד ד' נקודות כנ"ל לד' הויות של ההויה הראשונה אשר ירדו אל <י"ב> הנימין דשערי, וכן תעשה מג' דלתי"ן שבג' שמות ההם אל ג"פ ד' יודי"ן שבי"ב נימין דשערי. אח"כ תכוין פעם שנית להוריד ג"כ ע"ד הנו' מאותם הג' דלתי"ן עצמן נקודות אל הי"ב יודי"ן שבנימת הי"ג, ולא תורידם מן הי"ב הויות העליונים

פג. ציור הטעמים הוא כפי כת"י הרח"ו ז"ל שצורת חלקם שונה כיום (בתרי טעמי, מאריך, טרחא, יתיב, פסק, ושופר מהופך) וכ"ה בספרים ישנים מתקופת הרח"ו ז"ל, וכן העתיק הרש"ו ז"ל. ובטעם זרקא בג' הזרקא הראשונים צייר מעט שונה משלנו וברביעי צייר כשלנו (ואולי אינו מעכב), ובכת"י הרש"ו ז"ל גם ברביעי צייר בג' הראשונים. ויש לעיין בטעם פשטא שציירו כקו תחת הוא"ו שהוא ממש כטעם סוף פסוק, וכן העתיק הרש"ו ז"ל ובכת"י ב' וג', ובכת"י ד' ציירו את הפשטא מעל האות כמו שנהוג, וכ"ה בסידור היר"א ח"ג עמ' קס"ג, ובבניהו בן יהודע (שם) ד' כ"ד ע"א. וצ"ע. וראה צילום כת"י הרח"ו ז"ל בסוף הספר. פד. בכת"י הרח"ו ז"ל יש כאן תוספת תיבה מטושטשת, ונר' שכתוב שם "ותורידם", ובכת"י הרש"ו ז"ל לא העתיקה. פה. בשער היחודים (דף ו' ע"ב) כ' בזה"ל: "והט' ווי"ן שיש בג' הויות דע"ב של י"ב חוורתא ירדו ונמשכו בי"ב תיקוני דיקנא, אשר שם ג' אהי"ה במלוי יודין ובהם ג' ווי"ן, הם י"ב. ונמצא כי ג' ווי"ן של הויה הראשונה ירדו ונתחברו עם ו' של אהי"ה הראשון, וג' ווי"ן של שניה בו' של אהי"ה הב', וג' ווי"ן של השלישי בו' של אהי"ה הג', כי לעולם ו' הרביעי הוא של אהי"ה שהוא תחתון למטה בדיקנא, והרי נעשה י"ב תיקוני דיקנא מי"ב ווי"ן".

כזה ומאירים אור גדול, ואח"כ יורד האור ההוא עד מצחא דאבא ואימא ומאיר שם אור גדול, ואח"כ יורד עד מצחא דזעיר אפין ומאיר שם, וע"י זה אתכפיין הדינין אשר שם כנודע^פ, ואז יורד האור ההוא עד העינים דזעיר וע"י זה יש בו כח אל הזעיר אפין להסתכל למעלה במצחא דעתיקא ומקבל אור גדול משם כנז' בזהר^פ.

ואמנם מה שאתה צריך לכון ביחוד הזה, הוא שתכון כי ע"י כך תשיג חכמה ובינה, וביאור הענין הוא במ"ש באותיות דר' עקיבא^פ אוצר החכמה יבבריתא דמעשה בראשית^פ שהב"ה חתם את עולמו באהיה אשר אהיה, ופי' הענין הוא כי הנה שם אהיה מורה על העלם האור, כאילו אומר אהיה לעתיד ואתגלה אבל לא עתה, ולכן כדי שבני אדם התחתונים לא יוכלו להשיג חכמה מה שאינו ראוי להם חתם עולמו באהיה אשר אהיה, וכזה נסתמו מעיינות החכמה מבני אדם.

והנה ג' שמות אהיה הנז' שם בפ' שמות^ז בשליחות משה ע"ה הם בכמה מקומות, אבל מה שאתה צריך עתה לכון הוא בג' מקומות אלו, כי אהיה הראשון הוא בבינה דעתיק יומין אשר היא חותם סותם את החכמה דעתיק יומין והיא סתומה שם בבינה ההיא, ואהיה השני במצחא דאריך ע"ד הנז', ואהיה הג' במצחא דאבא ואימא. ותכון להמשיך אור החכמה דעתיק יומין למטה ממדרגה אל מדרגה מאהי"ה אל אהי"ה השלשה הנז', ואח"כ תורידה עד מצחא דזעיר אפין, ותכון כי שם יש שם ההויה הכתובה בפ' שמות אחר הג"פ אהיה כנודע. ותכון כי ע"י המשכת האור הנז' שהמשכת תתגלה החכמה וסודותיה בשם ההוי"ה הזאת אשר שם במצחא דזעיר, ותכון שמזאת ההוי"ה הנז' ימשך משם אליך ידיעת גילוי סודות התורה שיודיעוך מן השמים.

גם תכון כי כל אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד

כמו שעשית ביודי"ן עצמן, כי לעולם הנקודות יורדות מלמעלה מן הדלת"ן, ותמיד תכון להוריד הנקודות מן הדלת"ת הראשונה אל ד' יודי"ן שבו, וכן בשאר הי"ב יודי"ן האחרונים דבנימת י"ג.

אח"כ תוריד מן ג' היהי"ן הראשונות שבג' הווי"ת הראשונות נקודות אל י"ב ווי"ן הראשונות שבי"ב תיקוני דיקנא, מן ה"א הראשונה אל ד' ווי"ן ראשונות שבו, וכן בכלם. אח"כ מג' היהי"ן התחתונות שבג' ההווי"ת הנז' תוריד נקודות לי"ב ווי"ן שבתיקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא.

רכב ע"ב

אח"כ תכון ממש ע"ד הנז' להוריד הטעמים מן הדלת"ן אל הי"ב יודי"ן ראשונות, ואל הי"ב יודי"ן אחרונות. ומן ההיהי"ן הראשונות אל הי"ב ווי"ן ראשונות. ומן ההיהי"ן תחתונות אל י"ב ווי"ן התחתונות שבתיקון י"ג הנק' מזלא.

אח"כ תכון לסלק ולהסיר אלו הי"ג נימין דשערי הנז' מעל הפנים והמצח דעתיקא, ולהמשיכן אל צדדי הפנים לחברן עם פאות הזקן שיתחברו היודי"ן עם הווי"ן, והנקודות העליונות שהם של היודי"ן שהם מלכים עם נקודות תחתונים דדיקנא של הווי"ן^ז שהם עבדים, והטעמים העליונים של היודי"ן שהם זכרים עם טעמי הווי"ן שהם נקבות, לפי שאלו הטעמים הם למטה מן הווי"ן ותחתיהם, מש"כ בטעמי היודי"ן שהם עליהם ולכן הם זכרים.

גב ע"ב

זו ע"א

אח"כ תכון בסוד הבינה של עתיק יומין אשר אינינה מלוכשת כלל באריך אפין כנודע, וכנ"ל שאינו מתלבש בו אלא מחסד שבו ולמטה, ותכון להוריד ולהמשיך ממנה אור עד מצחא דאריך אשר בתוכו הוא הדעת דאריך, ובתוך הדעת דאריך מתלבש היסוד דעתיק יומין כנ"ל. ואז תכון כי אור הבינה דעתיק יומין ימשך וירד דרך חוץ עד המצח דאריך, והיסוד דעתיק אשר לפניו מן המצח יוציא אורו לחוץ וזה שבחוץ יכנס לפניו והם פוגעים זה

פו. אד"ר דף קל"ו ע"ב. פז. שם. פח. אות ה' ו'. פט. אוצר המדרשים עמ' שי"ג, בתי מדרשות ח"א עמ' כ'. צ. ג. י"ד.